

Sygn. akt V.2 Ka 122/19

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 30 maja 2019 r.

Sąd Okręgowy w Gliwicach Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

Wydział V Karny Sekcja Odwoławcza

w składzie:

Przewodniczący: SSO Sławomir Klekocki

Protokolant: Lucyna Tomala

w obecności Michała Sikory Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Jastrzębiu – Zdroju

po rozpoznaniu w dniu 23 maja 2019 r.

sprawy: **J. D. / (...)/,**

córki J. i R.,

ur. (...) w T.

oskarżonej o przestępstwo z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonej

od wyroku Sądu Rejonowego w Jastrzębiu - Zdroju

z dnia 12 grudnia 2018r. sygn. akt II K 231/17

I. utrzymuje w mocy zaskarżony wyrok,

II. zasądza od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa wydatki za postępowanie odwoławcze w kwocie 20 (dwadzieścia) złotych i obciąża ją opłatą za II instancję w kwocie 180 (sto osiemdziesiąt) złotych.

SSO Sławomir Klekocki

Sygn. akt V.2 Ka 122/19

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 12 grudnia 2018 r. Sąd Rejonowy w Jastrzębiu Zdroju uznał J. D. za winną tego, że w okresie od 05 kwietnia 2016r. do 18 lipca 2016r. w oddziałach Banku (...) SA na terenie powiatu (...) i w miejscu zamieszkania tj. w W. działając czynem ciągłym z gór powziętym zamiarem przekraczając zakres pełnomocnictwa udzielonego przez mocodawcę F. S. do rachunku bankowego (...) SA przywłaszczyła powierzone jej pieniądze w łącznej kwocie 97.776,07zł działając na szkodę F. S. tj. popełnienia przestępstwa z art. 284 § 2 kk w zw. z art. 12 kk i za to na podstawie art. 284 § 2 kk wymierzył jej karę 1 roku pozbawienia wolności.

Na podstawie art. 46 § 1 kk zasądził od oskarżonej J. D. na rzecz spadkobierców pokrzywdzonego F. S. kwotę 97.776,07zł tytułem naprawienia wyrządzonej szkody.

Na podstawie art. 627 kpk w zw. z art. 2 ust. 1 pkt 3 Ustawy z dnia 23.06.1973r. o opłatach w sprawach karnych (Dz.U. z 1983r. Nr 49 poz. 223 z późn.zm.) zasądził od oskarżonej na rzecz Skarbu Państwa koszty postępowania obejmujące wydatki w kwocie 250zł oraz opłatę w wysokości 180zł.

Apelację od tego wyroku wniósł obrońca oskarżonej J. D. zaskarżając wyrok w całości i na podstawie art. 427 § 2 kpk i art. 438 pkt 2 kpk wyrokowi temu zarzucił :

1.obrazę przepisów postępowania, która miała wpływ na jego treść, a mianowicie:

- art. 4,7 i 410 kpk poprzez wydanie wyroku w oparciu o okoliczności przemawiające na niekorzyść oskarżonej J. D., bez uwzględnienia okoliczności przeciwnych, przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów poprzez dowolne i bezkrytyczne danie wiary zeznaniom pokrzywdzonego F. S., a także w szczególności zeznaniom świadków B. K. (1) i M. K., podczas gdy wnikliwa analiza i ocena całokształtu materiału dowodowego prowadzi do odmiennych wniosków, a w konsekwencji brak jest podstaw do przyjęcia winy oskarżonej i dowolne przyjęcie, że oskarżona wymusiła poprzez swojego męża na pokrzywdzonym złożenia pisemnych oświadczeń;

-art. 7 kpk poprzez przekroczenie zasad swobodnej oceny dowodów i wadliwe uznanie, że doszło do przekroczenia zakresu pełnomocnictwa udzielonego przez mocodawcę do rachunku bankowego podczas gdy wnikliwa analiza zebranego materiału dowodowego prowadzi do wniosku, że oskarżona działała w ramach udzielonego jej pełnomocnictwa.

W oparciu w/w zarzuty obrońca oskarżonej wnosił o:

-zmianę zaskarżonego wyroku i uniewinnienie oskarżonej od zarzucanego jej czynu :

-ewentualnie o uchylenie zaskarżonego wyroku i przekazanie sprawy sądowi I instancji do ponownego rozpoznania.

Sąd Okręgowy zważył co następuje :

Apelacja obrońcy oskarżonej nie zasługuje na uwzględnienie. Obrońca oskarżonej w swojej apelacji powieliła linię obrony prezentowana przez oskarżoną, że pokrzywdzony F. S. udzielając oskarżonej pełnomocnictwa do jego konta obiecał jej, że znajdujące się na nim pieniądze są jej własnością. Jednak słusznie sąd I instancji stwierdził, że pokrzywdzony udzielając pełnomocnictwa oskarżonej rozumiał działanie na jego rzecz, w jego interesie, bo miał zaufanie do niej ale nie godził się aby przywłaszczyła sobie jego oszczędności. Pokrzywdzony w swoich zeznaniach złożonych w postępowaniu przygotowawczym wyraźnie twierdził, że płacił oskarżonej za opiekę i dawał jej pieniądze na zakupy. Odnośnie udzielonego oskarżonej pełnomocnictwa pokrzywdzony w swoich zeznaniach wyraźnie zeznał, że nie miał zamiaru darować oskarżonej pieniędzy zgromadzonych na lokatach bankowych, a polecił jej jedynie założenie jednej lokaty z dwóch dotychczasowych na okres do marca 2017 r. Zaznaczyć należy, że oskarżona korzystając z udzielonego pełnomocnictwa zerwała lokaty i przelała znajdujące się tam pieniądze na jej rachunek, bez wiedzy i zgody pokrzywdzonego. Już po ujawnieniu całej sprawy mąż oskarżonej M. D. w sierpniu 2016 r. pojawił się w domu pokrzywdzonego i nakłonił go do napisania pisma do prokuratury o uniewinnienie oskarżonej oraz drugiego pisma, mającego potwierdzić, że podarował oskarżonej pieniądze. Pozostali świadkowie w osobach B. K. (1), B. K. (2), M. S. (2), J. L. i M. K. potwierdzają, że pokrzywdzony był zaskoczony tym, że na jego koncie nie ma pieniędzy. W tych okolicznościach w ocenie Sądu Okręgowego nie ulega wątpliwości, iż zachowanie oskarżonej wyczerpało znamiona zarzucanego jej czynu opisanego w akcie oskarżenia. Tym samym zarzuty podniesione w apelacji mają w ocenie sądu okręgowego charakter czysto polemiczny i sprowadzają się do negowania właściwych ocen i ustaleń sądu, przeciwstawiając im własne oceny i wnioski, które w żadnym razie nie mogą podważyć trafności rozstrzygnięcia sądu rejonowego. Sąd rejonowy dokonał oceny dowodów zgromadzonych zarówno w toku postępowania przygotowawczego jak i sądowego w sposób bezstronny, nie przekraczając granic swobodnej oceny dowodów, a przy tym uwzględnił zasady doświadczenia życiowego, a swój pogląd na ostateczne wyniki przewodu sądowego przekonująco uzasadnił w pisemnych motywach zaskarżonego wyroku. Rozstrzygnięcia Sądu I instancji znajdują oparcie w prawidłowo dokonanej ocenie całokształtu materiału dowodowego, zgromadzonego i ujawnionego

w toku całego postępowania (art. 410 kpk). Wnikliwe i obszernie pisemne motywy zaskarżonego wyroku uzasadniają twierdzenie, że ocena materiału dowodowego, dokonana przez sąd I instancji w pełni uwzględnia reguły wyrażone w art. 4 kpk, art. 5 kpk oraz art. 7 kpk. Sąd I instancji nie dopuścił się jak sugeruje w swojej apelacji obrońca oskarżonej obrazy przepisów postępowania art. 7 kpk, ponieważ dokonana przez sąd rejonowy ocena zgromadzonych w sprawie dowodów była bezstronna, rzetelna i kompleksowa. Ponieważ apelacja obrońcy jest skierowana do całości wyroku, obowiązkiem sadu odwoławczego było ocenienie, czy wymierzona oskarżonej kara nie jest rażąco surowa. Sąd rejonowy wymierzył oskarżonej karę 1 roku pozbawienia wolności za czyn z art. 284 § 2 kk. To przestępstwo zagrożone jest karą pozbawienia wolności od 3 miesięcy do lat 5, wymierzona zatem oskarżonej kara oscyluje w dolnych granicach zagrożenia. Dolegliwość orzeczonej oskarżonej kary nie przekracza stopnia winy oskarżonej i prawidłowo realizuje cele zapobiegawcze w zakresie prewencji indywidualnej jak i ogólnej, dlatego i w tym zakresie brak jest podstaw do zmiany zaskarżonego wyroku. Z tych też względów nie uznając zasadności zarzutów apelacji obrońcy oskarżonej, nie dzieląc przytoczone na jej poparcie argumentów Sąd Okręgowy zaskarżony wyrok utrzymał w mocy zasądzając od oskarżonego na rzecz oskarżycielki posiłkowej zwrot kosztów zastępstwa procesowego w postępowaniu odwoławczym. O kosztach postępowania orzeczono na podstawie art. 636 § 1 kpk.

SSO Sławomir Klekocki